

L1 BOBRIGINALS 437 10 november 2013 Arnold Rypens

- Kirsten

3:10 1 **Wigwam** (Dylan) Columbia
 BOB DYLAN B3

Dit zijn The Originals bij L1 Radio met een kale *Wigwam* van Bob Dylan, goed voor een derde plek in onze Nationale Top 40 in 1970 (*na* Lola van The Kinks en Back Home van Golden Earring maar *voor* Are You Ready van Pacific Gas & Electric en Huilen Is Voor Jou Te Laat van Corrie & De Rekels). In het boekje bij Vol 10 in zijn Bootleg Series staat die bewuste Veronica hitlijst zelfs mee afgedrukt; coproducer Steve Berkowitz is niet voor niks met een Nederlandse getrouwd. Uit Limburg! Om maar te zeggen dat we dit uur *Another Self Portrait* met originals-ogen ontleden. De *oorspronkelijke* tracklisting in acht genomen en ouverture All The Tired Horses even buiten beschouwing gelaten is *Alberta* de eerste *en* de laatste song op dat Zelfportret.

2:37 2 **Alberta #3** (trad./Dylan) Columbia
 BOB DYLAN A4

Alberta #3, inderdaad al een derde versie van iets wat ook al twee keer op Self Portrait had gestaan, wat weliswaar door Dylan zelf als *traditional* werd aangeduid maar waarvan wij (en niemand trouwens) geen precedenten kunnen terugvinden. De Alberta's van zowel Lead Belly als Eric Clapton gaan terug op de Alberta Blues van The Mississippi Sheiks maar Dylan's Alberta is een eigen nummer tot het tegendeel is bewezen (en daar wachten we nu dus al meer dan 40 jaar op). Dylan's eerste echte *cover* op Self Portrait was het volgende nummer: *I Forgot More Than You'll Ever Know* van The Davis Sisters.

(starten bij 2:17):

3 **I Forgot More Than You'll Ever Know** (Null) RCA
 DAVIS SISTERS IOT1030

Ik Ben Al Meer Vergeten Dan Jij Ooit Zal Te Weten Komen, zei de afgewezen echtgenote tegen de zoveelste nieuwe verovering van haar man, klassiekere country is nauwelijks denkbaar, ook dankzij covers tot buiten het genre, inclusief Bob Dylan dus. The Davis Sisters dat waren Skeeter Davis en Betty Davis en dit singletje uit 1953 kwam uit twee weken nadat die Betty Davis bij een auto-ongeluk om het leven was gekomen. I Forgot More is *niet* in een alternatieve versie hernomen op Another Self Portrait, volgende nummer *wel*: Days Of 49 kende Dylan van deze veldopname van Frank Warner.

1:19	4	Days Of 49	(Lomax/Warner)	Appleseed
		YANKEE JOHN GALUSHA		20

Yankee John Galusha, opgenomen in 1941 in New York State door Frank Warner en zijn *Days Of 49*, waarop blijkbaar ook Alan Lomax rechten kan laten gelden. Nu moet je je eens even trachten terug te beamen naar april 1970. The sixties zijn nog maar net verleden tijd, The Beatles zijn uit elkaar en Bob Dylan brengt een dubbel-lp uit met een zelfgeschilderd zelfportret op de hoes waar hij nergens op lijkt en waaraan halfweg de eerste plaatkant fans nauwelijks enig touw kunnen aan vastknopen. Alberta, I Forgot More Than You'll Ever Know, Days Of 49,... "*What is this shit?*" waren de openingswoorden van Greil Marcus in zijn bespreking voor Rolling Stone en wellicht niet eens onterecht. Volgt daarop een vlakke Early Morning Rain van Gordon Lightfoot en een eerste van twee Little Sadies, een traditional met een zelfs voor Dylan exegeten onverklaarbare tekst. De oudste? Die van Clarence Ashley in 1930.

2:54	5	Little Sadie	(trad.)	Columbia
		CLARENCE ASHLEY		L129b 11
2:30	6	Transfusion Blues	(Arnall/Nichols)	Columbia
		JOHNNY CASH		2

Twee verschillende nummers maar wel met dezelfde tekst: Little Sadie van Clarence Ashley en Transfusion Blues van Johnny Cash, wat eigenlijk Cocaine Blues had moeten heten maar daar stak zijn respectabel label Columbia een stokje voor. En ja, "what is this shit?" *Wie* is die man die

eerst gratis zijn vrouw vermoordt om daarna zichzelf aan de galg te praten? "*Ben jij de genaamde Davis?*" vraagt de sheriff, waarop de dader antwoordt: "*Ja mijn naam is Lee*" maar zo staat het dus ook in die oorspronkelijke tekst, zowel in Little Sadie als in Cocaine Blues! *Dat* hoeft je dus *Dylan* niet aan te wrijven.

Maar dan, aan het begin van kant 2 van *Self Portrait*, covert hij - iedereen tegen de haren instrijkend - *Let It Be Me* oftewel *Je t'appartiens* van Gilbert Becaud.

2:46	7	Je t'appartiens	(Delanoë/Becaud)	Pathé
		GILBERT BECAUD		4

Toegegeven, iederéén heeft dit gecoverd, tot Elvis, James Brown en Dave Edmunds toe en nog eens toegegeven, dit was niet Gilbert Becauds *eerste* versie uit 1955 maar een opgepimpte van wel 20 jaar later, maar het dient gezegd: *dit* soort shit daar zat de gemiddelde Dylan-fan niet op te wachten in 1970. Alsof de sixties niet eens bestaan hadden, zó klonk in hun oren *Self Portrait*. Geldt dat nu ook voor *Another Self Portrait*? Op de hoes, opnieuw zelf geschilderd, is Bob al even onherkenbaar, maar de ergste uitwassen zijn nu ontzien. Géén alternatieve *Let It Be Me*, géén *Early Morning Rain revisited* of - stel je voor - een tweede *Blue Moon of The Boxer*, wél een *Copper Kettle* zonder overdubs, *one of his old favorites*.

3:35	8	Copper Kettle	(Beddoe)	Columbia
		BOB DYLAN		B9

Met Al Kooper op orgel op het einde, moonshinin' ballad *Copper Kettle (In The Pale Moonlight)*, speciaal voor wie het altijd een goed excuus vond *niet* van Bob Dylan te moeten houden omdat die toch niet kan zingen. Moet die ook maar eens naar deze *Pretty Saro* luisteren, een *unreleased outtake* van de *Self Portrait* sessies.

2:16	9	Pretty Saro	(trad.)	Columbia
		BOB DYLAN		A3

Bob Dylan haalt zijn hoogste Nashville Skyline falset boven in deze *Pretty Saro*, een Appalachian traditional waarvan versies teruggaan tot Ed

McCurdy in de mid fifties. Dylan had er misschien alle reden toe om dit te zingen: zijn huwelijk met z'n eigen 'pretty Sarah', moeder van zijn kinderen, stond op springen (getuige: één van zijn *volgende* platen Blood On The Tracks), wat op zich dan weer reden was om Pretty Saro voorlopig niet uit te brengen.

Wat bleef er *verder* zoal onuitgegeven van de Self Portrait sessies en kwam nu pas aan het licht op *Another Self Portrait*? Een House Carpenter en een Railroad Bill, respectievelijk origineel van (alweer) Clarence Ashley en Riley Puckett.

3:15	10	The House Carpenter	(trad.)	Columbia
		CLARENCE CARTER		1
	11	Railroad Bill	(trad.)	Columbia
		RILEY PUCKETT		YT

Dit zijn The Originals bij L1 Radio, Bob Dylan originals gelieerd aan Another Self Portrait, Vol 10 in zijn Bootleg Series. Met wat er aan de kant is moeten blijven als overschotjes van die sessies had hij gemakkelijk nog een derde lp kunnen vullen. Ook Thirsty Boots van Eric Andersen werd door Dylan toen opgenomen, origineel op plaat gezet door Judy Collins in 1965.

	12	Thirsty Boots	(Andersen)	Elektra
		JUDY COLLINS		YT
4:49	13	This Evening So Soon	(Sandburg)	Columbia
		BOB DYLAN		A13

We putten nog altijd uit de *onuitgegeven hap* van Bob Dylan's Self Portrait sessies: *This Morning*, *This Evening So Soon* was eerder al eens door het Kingston Trio en de western swingband van Milton Brown opgenomen, *Thirsty Boots* van Eric Andersen verscheen voor het eerst op Judy Collins's Fifth Album. De tracklisting op Another Self Portrait respecterend zijn we nu toe aan alweer pure country: *These Hands* kende Dylan wellicht van zijn Nashville Skyline kompaan Johnny Cash, die het op zijn beurt natuurlijk had van Canadees Hank Snow in 1956.

	14	These Hands	(Noack)	RCA
		HANK SNOW		YT
2:29	15	If Not For You	(Dylan)	Columbia
		BOB DYLAN		B1

De één-knie-op-de-grond versie van If Not For You die het uiteindelijk heeft moeten afleggen tegen de door ons *bekende* met George Harrison op gitaar en die op New Morning uitkwam, de *opvolger* van Self Portrait. Die kwam amper drie maand later uit en putte uit dezelfde songvoorraad als zijn voorganger. Logisch dus dat ook *die* outtakes mee op Another Self Portrait staan. Een onuitgegeven *Bring A Little Water Sylvie* bv., wat Dylan van Lead Belly kende.

0:51	16	Bring A Little Water, Sylvie	(Ledbetter)	L.o.C.
		LEAD BELLY		9
2:18	17	Wallflower	(Dylan)	Columbia
		BOB DYLAN		B2

Met Ben Keith op pedal steel, een alternatieve Wallflower, song die Bob Dylan onder *eigen* naam pas vrijgaf op zijn Bootleg Series 1-3. De *bekendste* versie is die van de lp Doug Sahm & Band, mét Dylan, één jaar later.

We gaan eruit met een *Time Passes Slowly* (ook bekend van New Morning) die bijna als een ouverture klinkt voor With A Little Help From My Friends in de Joe Cocker-versie. Dit waren The Originals, presentatie..., with a little help from...

3:00	18	Time Passes Slowly	(Dylan)	Columbia
		BOB DYLAN		B17
	19	Body And Soul	(Green)	
		CARROLL CHANNING		